

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 456/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti J. s. r. o., zastúpenej advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Novomeského 25, Pezinok, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 335/2010, 3 S 350/2010, sp. zn. 3 S 351/2010 a sp. zn. 3 S 352/2010, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti J. s. r. o. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. marca 2014 doručená sťažnosť spoločnosti J. s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 335/2010, sp. zn. 3 S 350/2010, sp. zn. 3 S 351/2010 a sp. zn. 3 S 352/2010 (ďalej aj „napadnuté konania“).

2. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že predmetom napadnutých konaní je rozhodovanie o jej žalobách o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „finančné riaditeľstvo“), ktoré podala 23. novembra 2010. Tieto veci boli v záujme rýchlosti a efektívnosti konania spojené na spoločné konanie (ktoré je krajským súdom vedené pod sp. zn. 3 S 335/2010, pozn.), ale minulo sa svojmu účinku. Súčasne uviedla, že Krajská prokuratúra v Bratislave podala na základe jej podnetov protesty proti nezákonným rozhodnutiam finančného riaditeľstva pri výkone daňovej kontroly, čím jej poskytla primeranú ochranu.

3. Sťažovateľka poukazuje na to, že krajský súd je „3 roky a 5 mesiacov absolútne pasívny“ a prvý termín pojednávania určil na 6. máj 2014, i to až po podaní sťažnosti sťažovateľky predsedovi krajského súdu 21. januára 2014, ktorý uznal jej sťažnosť za dôvodnú.

4. S poukazom na stav právnej neistoty, ktorý v jej veciach stále trvá, sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„... Základné právo obchodnej spoločnosti J. s. r. o. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 3 S 335/2010 porušené bolo.

... Základné právo obchodnej spoločnosti J. s. r. o. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy.. a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 3 S 350/2010 porušené bolo.

... Základné právo obchodnej spoločnosti J. s. r. o. na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru...

postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 3 S 351/2010 porušené bolo.

... Základné právo obchodnej spoločnosti J. s. r. o. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy... a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru... postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 3 S 352/2010 porušené bolo.

... Krajskému súdu v Bratislave sa prikazuje v konaniach vedených pod č. k. 3 S 335/2010, č. k. 3 S 350/2010, č. k. 3 S 351/2010, č. k. 3 S 352/2010 konať bez zbytočných prietáhov.“

5. Sťažovateľka sa v petite domáha aj priznania finančného zadost'učinenie v sume 9 300 € a úhrady trov konania v sume 850,86 €.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene alebo zjavne neopodstatnené návrhy môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho prejednávania.

8. Sťažovateľka v sťažnosti a jej petite namieta, že v napadnutých konaniach pred krajským súdom došlo k porušeniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože o jej návrhoch podaných v novembri 2010 krajský súd nekonal a bol pasívny.

9. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka 20. januára 2014 uplatnila sťažnosť na priet'ahy adresované krajskému súdu v napadnutých konaniach, pričom sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy boli ústavnému súdu doručené už 13. marca 2014, teda takmer ihneď po doručení odpovede z krajského súdu sp. zn. Spr. 2020/2014 zo 7. februára 2014 zástupcovi sťažovateľky (na kópii je uvedený dátum 4. marec 2014). Podpredseda krajského súdu sťažovateľku v odpovedi na jej sťažnosť navyše ubezpečil, že vec bude „sledovať z hľadiska jej bezpriet'ahovosti a plynulosti“.

10. Z uvedeného možno vyvodit', že sťažnosť bola ústavnému súdu podaná v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sťažovateľke na ochranu jej práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnená podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ňou sledovaný cieľ.

11. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej neprípustnosť.

12. Ústavný súd súčasne konštatuje, že sťažnosť bolo možné odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, keďže právna zástupkyňa sťažovateľky nedoručila ústavnému súdu najmä jasný a zrozumiteľný návrh rozhodnutia (petit), ktorým je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd viazaný, čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Návrh na rozhodnutie o sťažnosti (petit), tak ako ho formulovala sťažovateľka (bod 4 odôvodnenia tohto uznesenia), nezodpovedá správne mu označeniu

konania, pod ktorou sa v súčasnosti vedie na krajskom súde (pozri pozn. v bode 2). V rámci výroku sťažnosti vyhovujúcemu nálezu obsahuje až štyri konania, namiesto uvedenia jedného konania, ktorým malo dôjsť k porušeniu konkrétneho základného práva alebo slobody. Z uvedeného inter alia vyplýva, že ústavný súd by – pre viazanosť petítom sťažnosti – nemohol rozhodnúť tak, ako to požadovala sťažovateľka. V splnomocnení, ktoré sťažovateľka udelila na zastupovanie svojej právnej zástupkyňi a ktoré bolo pripojené k sťažnosti, nie je výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, čo je v rozpore s § 20 ods. 2 druhou vetou zákona o ústavnom súde, a teda rovnako nespĺňa zákonné požiadavky.

13. Obidva uvádzané nedostatky sú síce odstrániteľné, ústavný súd však sťažovateľku na ich odstránenie nevyzýval, pretože je kvalifikovane zastúpená advokátkou. Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné). Aj v tomto ohľade naďalej zostáva v platnosti zásada „vigilantibus iura scripta sunt“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

14. Ústavný súd preto aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť je možné odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. augusta 2014